

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/136/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110213143
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2012:8110213143.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: ESSOX SK s.r.o., so sídlom Cesta na Senec 2/A, Bratislava, IČO: 35978881, zastúpený Advokátskou kanceláriou Nagyová, Tenkáč, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, p r o t i žalovanému: J. H., nar. X.X.XXXX, posledne bytom R., S. Q. XX, t.č. na neznámom mieste zastúpený opatrovníčkou Máriou Balážovou, tajomníčkou Krajského súdu v Prešove, o zaplatenie 1115,23 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 250 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 19.4.2012 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 24.5.2010 domáhal zaplatenia istiny vo výške 1115,23 Eur a úrokov z omeškania 9% ročne zo sumy 1009,39 Eur od 13.4.2010 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.10.2007. Žalovaná suma predstavuje dlžné úverové splátky ku dňu 3.12.2009 (účinnosti odstúpenia od zmluvy) vo výške 214,39 Eur, nesplatenú časť istiny k uvedenému dňu vo výške 795 Eur, zmluvné pokuty 15,88 Eur, poplatky za upomienky 9,96 Eur, úroky z omeškania ku dňu odstúpenia od zmluvy 0,50 Eur a napokon poplatok za odstúpenie od zmluvy 79,50 Eur v zmysle zmluvy a dohodnutých obchodných podmienok.

Žalovaný sa zdržiava na neznámom mieste, jeho adresu nevedela uviesť ani matka žalovaného, ktorá ho odmietla zastupovať ako jeho opatrovníčka. Súd preto postupoval podľa § 29 ods. 2, 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a ustanovil žalovanému opatrovníčku, ktorá sa k žalobe nevyjadrila a na pojednávanie sa napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu nedostavila. Súd s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.10.2007, obchodnými podmienkami, písomným vyjadrením žalobcu, odstúpením od zmluvy zo dňa 3.12.2009 s návratkou, faktúrou BRATES s.r.o. č. 29/209 a prílohou č. 1, faktúrou Creditcar s.r.o. 33/08, zmluvou o správe pohľadávok tretích osôb zo dňa 3.3.2008 s prílohami, mandátnou zmluvou zo dňa 23.11.2007, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistili tento skutkový stav:

Dňa 22.10.2007 bola medzi účastníkmi uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému úver 65.000,- Sk (2157,60 Eur) na kúpu motorového vozidla. Úver mal žalovaný splátiť 36 mesačnými splátkami po 2.393,- Sk (79,43 Eur). V zmluve je uvedené RPMN 25,28%. Žalovaný mal celkove zaplatiť žalobcovi 86.148,- Sk (2.859,59 Eur), prvú splátku mal uhradiť do 15.11.2007.

Žalovaný splácal úver nepravidelne, celkove zaplatil 1.947,60 Eur. Poslednú splátku dňa 29.5.2009 (č.l. 39). Z tejto sumy však žalobca odpočítal 95,78 Eur ako náklady za vymáhanie pohľadávok s tým, že táto suma bola vyplatená vymáhajúcej spoločnosti na základe mandátnej zmluvy ako odmena za vymozenie pohľadávky. Konkrétne išlo o sumu 50,54 Eur, keďže spoločnosť Creditcar s.r.o. vymohla od žalovaného sumu 333,66 Eur, z toho jej odmena činila 50,54 Eur. Ďalšia odpočítaná suma z úhrad žalovaného bola vo výške 45,24 Eur, ktorá bola vyplatená spoločnosti BRATES s.r.o., ktorá vymohla sumu 333,76 Eur. Žiada sa zdôrazniť, že predmetom žaloby nie sú tieto náklady za vymáhanie pohľadávky, v ďalšom sa preto súd bude zaoberať len tým, či žalobca dôvodne spomínané náklady odpočítal od platieb žalovaného na splátky úveru.

V čl. I. bod 7 obchodných podmienok (ďalej len „OP“) je uvedené, že platby klienta sa na úhradu jeho záväzku použijú v tomto poradí:

1. prípadné záväzky podľa čl. V. ods. 7 spojené s neplnením povinnosti klienta;
2. záväzky spojené s poistením;
3. príslušenstvo úveru s výnimkou záväzku podľa čl. V. ods. 7;
4. splátka istiny úveru.

Listom zo dňa 3.12.2009 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi pod č. 9400000474. V liste poukázal na čl. V. bod 2 OP, v ktorom sa uvádza, že odstúpenie od zmluvy je účinné ku dňu jeho doručenia klientovi.

Doručenie je upravené v OP v čl. V bode 9. Podľa neho písomnosť sa považuje za doručенú márnym uplynutím úložnej doby a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní písomnosti nedozvedel.

List o odstúpení od zmluvy žalovaný neprevzal, 12.4.2010 sa zásielka vrátila žalobcovi (č.l. 6). Podľa tvrdenia žalobcu však účinky odstúpenia od zmluvy nastali už 3.12.2009, už vtedy sa prvýkrát žalovanému doručovalo odstúpenie od zmluvy, žalobca však príslušnú návratku nepredložil.

Predmetom žaloby sú aj zmluvné pokuty za omeškanie s úhradou mesačnej splátky vo výške 10% z každej omeškanej splátky. V danom prípade išlo o neuhradené splátky k 15.10.2009 a 15.11.2009, každá zmluvná pokuta bola vyčíslená na sumu 7,94 Eur.

Podľa čl. V. bodu 7 OP ak je klient v omeškaní s plnením svojich peňažných záväzkov voči žalobcovi, je žalobca oprávnený požadovať zaplatenie úrokov z omeškania 0,1% denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania a zmluvnú pokutu vo výške 10% z každej omeškanej splátky.

Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania za posledné tri splátky ku dňu odstúpenia od zmluvy vo výške 0,50 Eur v zmysle už citovaného čl. V. bodu 7, ale tiež poplatky za tri upomienky po 3,32 Eur, ktoré sú upravené v sadzobníku poplatkov.

Napokon predmetom žaloby je aj poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 79,50 Eur s odkazom na čl. V. bod 7 OP. V tomto článku sa uvádza, že ak klient sa omešká so splatením mesačnej splátky a v dôsledku tohto omeškania sa dostane do správy oddelenia vymáhania pohľadávok žalobcu, je klient

povinný uhradiť žalobcovi poplatok za vstup pohľadávky do vymáhania vo výške 20.000,- Sk (663,88 Eur) + 30% z kúpnej ceny motorového vozidla.

Súd zmluvný vzťah medzi účastníkmi vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a to napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 22.10.2007, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení jeho novely - zákona č. 150/2004 Z.z., ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa názoru súdu je potrebné aplikovať tiež zákon o ochrane spotrebiteľa - zákon č. 250/2007 Z.z. účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne teda zmluva uzavretá medzi účastníkmi ako takzvaná typová alebo štandardná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je nevyhnutné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení už citovaného zákona č. 150/2004 Z.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V danom prípade žalobca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 3.12.2009 a to v súlade s dohodou účastníkov v čl. V bodu 2 OP. Žalobca si sám zvolil túto formu ukončenia zmluvného vzťahu, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré nerušia zmluvu od začiatku, ale zachovávajú jej platnosť (napr. výpoveď). V zmysle zákona, už citovaného § 48 ods. 2 OZ sa totiž zmluva pri odstúpení ruší ex tunc (od začiatku), pokiaľ účastníci sa nedohodnú inak. Žalobca si teda mal byť vedomý, že pokiaľ sa rozhodne pre odstúpenie od zmluvy, dôjde k jej zrušeniu.

Vychádzajúc zo záveru o zrušení zmluvy o spotrebiteľskom úvere od začiatku, sú účastníci povinní si vrátiť navzájom poskytnuté plnenie, teda žalobca má nárok len na vrátenie nesplateného úveru poskytnutého vo výške 2.157,60 Eur.

V obchodných podmienkach žalobcu účinky odstúpenia od zmluvy sú uvedené v čl. V. bod 2., kde si účastníci dohodli možnosť odstúpenia od zmluvy a v takomto prípade žalobca má právo požadovať splatenie dlžnej čiastky s príslušenstvom v lehote 5 dní odo dňa účinnosti odstúpenia od zmluvy. V tomto článku nie je teda konkretizované čo sa má považovať za príslušenstvo, v tejto časti možno považovať zmluvu za neurčitú a tým aj neplatnú v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Podľa citovaného ustanovenia totiž právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Zároveň je potrebné upozorniť na to, že aj v prípade konkretizácie príslušenstva pohľadávky, ktoré spotrebiteľ má zaplatiť pri odstúpení od zmluvy, takáto zmluvná úprava by bola nevýhodnejšia pre spotrebiteľa, bola by totiž v rozpore s už citovaným ustanovením § 48 ods. 2 OZ, keďže zavádzala by spotrebiteľa nad rámec povinností po zániku zmluvy ex tunc. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvných podmienok by boli nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Ide teda o rozpor so zákonom - § 54 ods. 1 OZ v spojení s § 39 OZ a preto takéto zmluvné dojednanie je neplatné.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd zároveň poukazuje na to, že právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 11C 71/2010-62 zo dňa 5.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3Co 3/2011 zo dňa 28.9.2011 bola vyslovená okrem iného aj neprijateľná zmluvná podmienka v bode I.5 s nasledujúcim textom: „Náklady spojené s úverom. Klient je povinný platiť náklady na úver, t.j. úroky, poplatky, prípadne poisťné a ostatné náklady a platby (náklady na vymáhanie pohľadávok a pod.), ktorých výška je uvedená v Žiadosti a Sadzobníku alebo ktoré vzniknú vo vzťahu k tej ktorej predmetnej zmluve, ako aj zmluvné pokuty a úroky z omeškania“. Vyslovená bola aj neprijateľnosť ďalšej zmluvnej podmienky upravenej v čl. VI. bode 7 okrem iného aj s nasledujúcim textom: „Akékoľvek výdavky spoločnosti spojené s vymáhaním pohľadávky znáša klient a ich výška môže byť v Sadzobníku určená paušálne; bez jej určenia je klient povinný hradiť skutočne vynaložené náklady spoločnosti.“

V danom prípade jedná sa o totožné zmluvné podmienky obsiahnuté v obchodných podmienkach žalobcu tvoriace súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 53 a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriзнаl plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie teda obsahuje zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktorý vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania, najmä neuplatňovať ich plnenie na súde a neprijímať plnenie z nich. Zmyslom právnej úpravy je, aby dodávateľ nepokračoval v nečestnostiach a dehonestácii celého inštitucionálneho systému ochrany spotrebiteľov.

Napriek tomuto zákonnému zákazu žalobca si uplatnil voči žalovanej náklady na vymáhanie pohľadávok, ktoré si neoprávnene započítal do jeho úhrad. Súd preto tieto náklady nezohľadnil a pri ustálení výšky dlhu zohľadnil všetky platby žalovaného, ktoré činili 1.947,60 Eur.

Pri zrušení zmluvy si účastníci majú vrátiť len navzájom poskytnuté plnenie. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.157,60 Eur, z neho zaplatil celkovo 1.947,60 Eur, žalobcovi má teda vrátiť ešte 250 Eur. Pokiaľ ide o istinu súd žalobe vyhovel len v tejto časti a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Pri rozhodovaní súd vychádzal aj zo záveru, ktorým vyhodnotil zmluvnú podmienku v čl. I. bod 7 OP, ktorou sa určilo záväzné poradie úhrad záväzkov pri platbách klienta za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky (§566 OZ v znení ku dňu uzavretia zmluvy 22.10.2007). Novelou č. 568/2007 Z.z. účinnou od 1.1.2008 bolo doplnené ustanovenie § 566 ods. 2 OZ o favorizáciu vôle dlžníka („ak dlžník neurčí inak“). OZ však ani v čase vzniku zmluvy neupravoval, aby si veriteľ mohol svojvoľne určiť účel platby, ktorú mu poukazuje dlžník.

Zmluvná podmienka upravená v čl. I. bod 7 OP je v neprospech spotrebiteľa, spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Žalobcovi totiž umožňuje vytvoriť stav, že splátky podľa splátkového kalendára nie sú zaplatené, aj keď by spotrebiteľ plnil práve za účelom vykonania splátok. Pri nezaplatení splátok úveru môže veriteľ uplatniť stratu výhody splátok, môže udržiavať základ pre narastanie úrokov z omeškania z nezaplatenej istiny splátky, môže odstúpiť od zmluvy, ak je to dohodnuté.

Na druhej strane, ak by splátky boli zaplatené, žalobca by mohol uplatňovať nanajvýš sankcie (úroky z omeškania, prípadne zmluvnú pokutu).

Sporná zmluvná podmienka umožňuje veriteľovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny a to bez ohľadu na vôľu žalovaného, ktorý nemá nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. Spotrebiteľ má pritom nepochybne oprávnený záujem na prednostnom splnení splátok istiny. Tento záujem slabšej zmluvnej strany vyjadril zákonodarca s účinnosťou od 1.1.2008 aj vo vyššie uvádzanom § 566 ods. 2.

Za nepochybne neprijateľnú zmluvnú podmienku súd považoval aj podmienku v čl. V. bode 7 o platení akého si poplatku za vstup pohľadávky na vymáhanie (teda nie za odstúpenie od zmluvy, ako to označil žalobca) v prípade omeškania hoci len jednej mesačnej splátky. Podľa tohto ustanovenia by totiž žalobca mohol žiadať aj pri omeškaní len jednej splátky až 30% z kúpnej ceny motorového vozidla + 663,88 Eur. Takáto zmluvná pokuta je výrazne v neprospech spotrebiteľa, spôsobujúca nepochybne hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov a preto je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Na veci pritom nič nemení, že žalobca požadoval tento poplatok v menšom rozsahu, pri vyhodnotení príslušnej zmluvnej podmienky ako neprijateľnej totiž absentuje právny nárok na akýkoľvek poplatok v zmysle spomínaného článku. Navyše žalobca danou formuláciou ustanovenia v OP sa snažil obísť skutočnosť, že jedná sa vlastne o zmluvnú pokutu ako zabezpečovací a sankčný právny inštitút v zmysle § 544 OZ. Zmluvná pokuta je však upravená v iných ustanoveniach OP hoci taktiež v čl. V. bode 7, kde je upravená pri tom istom porušení povinnosti spotrebiteľa - omeškaní s platbou. V takom prípade žalovaný má platiť zmluvnú pokutu 10% každej omeškanej splátky a to si napokon aj žalobca v tomto spore uplatnil. Požadovať ďalšiu zmluvnú pokutu za to isté porušenie právnej povinnosti je v rozpore so zásadou dobrých mravov a preto príslušný právny úkon možno považovať za absolútne neplatný aj s poukazom na § 39 OZ. Totožný záver možno prijať aj vo vzťahu k poplatku za upomienku. Sumu 3,33 Eur za jednu upomienku súd považuje za neprimerane vysokú. Poplatok by mal zahŕňať len náhradu vecných nákladov, inak plní účel zmluvnej pokuty ako sankcie za porušenie právnej povinnosti.

Dodávateľ finančnej služby (oproti neználemu spotrebiteľovi) s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania (§4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). Žalobca musí počítať s tým, že nárokom majúcim svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore s vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Úroky z omeškania boli posudzované podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 OZ ak časť plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Žalobca vyzval žalovaného na vrátenie dlhu listom zo dňa 3.12.2009, avšak nepreukázal, že by žalovanému túto výzvu skutočne aj doručil. Preto súd priznal úroky z omeškania z prisúdenej sumy až od nasledujúceho dňa po doručení žaloby opatrovníčke žalovaného a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia žalobca nemá nárok na náhradu trov konania, keďže mal neúspech v prevažnej časti uplatneného nároku a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.